

הַרְמַבְ"ם וְלַמּוֹדֵי הַרְפוּאָה

כְּשֶׁהָיָה הַרְמַבְ"ם צָעִיר לְיָמָיו, כְּמַעַט נֶעַר, רָצָה מְאֹד לְלַמֵּד רְפוּאָה. פָּנָה לְמַסְפֵּר רוּפְאִים וּבִקֵּשׁ מֵהֶם לְלַמְדוֹ, אָדָּם מֵאַחַר וְהָיָה יְהוּדִי, רַבִּים סָרְבוּ לְלַמְדוֹ, מִה עָשָׂה? הִתְחַפֵּשׂ לְאֵלֶם, פָּנָה לְרוּפְאֵי מִפְּרָסָם וּבִשְׁפֹת הַיַּיִדִים בִּקֵּשׁ לִהְיוֹת נוֹשֵׂא פָלְיוֹ. הַסְּכִים הַרוּפְאֵי וְכֵן הָיָה הַרְמַבְ"ם הַצָּעִיר הוֹלֵךְ אַחֲרֵי הַרוּפְאֵי לְכָל מְקוֹם וְעוֹזֵר לוֹ. בַּיּוֹם, הָיָה עוֹזֵר וּמְסַיֵּעַ וּבְלִילוֹת הָיָה מִתְגַּנֵּב לְמַרְפָּאָה שְׁלוֹ וְהָיָה קוֹרֵא בְּשִׂקְיָהָ אֶת כָּל סִפְרֵי הַרְפוּאָה שֶׁהָיוּ בְּנִמְצָא.

5

כֵּן עָבְרוּ לָהֶם הַשָּׁנִים, הַרְמַבְ"ם הַחֲכִים מְאֹד וְלֹא הִיָּתָה מַחְלָה שֶׁהוּא לֹא יָדַע לְרַפֵּא וְלֹא הָיָה דָּבָר שֶׁלֹּא הֵבִין בוֹ. וְהוּא עֲדִין אֵלֶם

לְכַאוּרָה. פַּעַם אַחַת הִזְמַן הַרוּפְאֵי הַמִּפְּרָסָם, לְאִישׁ עָשִׂיר וְחָשׁוּב מְאֹד, לְבַדּוֹק אוֹתוֹ, הִלָּךְ סָבַל מִכְּאֵבֵי רֹאשׁ נוֹרָאִים וְאָף אָחַד לֹא מָצָא אֶת הַסֵּבָה. הַרְמַבְ"ם כִּפְהָרְגְלוֹ הוֹלֵךְ אַחֲרָיו וְרוּאָה אֶת כָּל הַנַּעֲשֶׂה.

10

בּוֹדֵק הַרוּפְאֵי וְלֹא מוֹצֵא אֶת סֵבֶת הַמַּחְלָה, וְאָז בְּשִׂקְטֵי הוֹלֵךְ לוֹ הַרְמַבְ"ם, קוֹטֵף עָלָיו יְרוּקִים רַבִּים וּמְנִיחֵם לִיד כָּל פֶּתַח בְּרֹאשׁ, לִיד הָעֵינַיִם, הָאֵף, הָאָזְנַיִם וְהַפֶּה. וּמְחַכֶּה, וְהִנֵּה לְאַחַר רְגָעִים מִסְפֵּר, הַחֲלוּ תוֹלְעִים לְצֵאת מִכָּל הַחוֹרִים הַחוּצָה לְאֶכּוֹל אֶת הָעֵלִים. לְאַחַר שָׁכַל הַתוֹלְעִים יָצְאוּ, הַחֵל הָאִישׁ לְהִרְגִישׁ טוֹב יוֹתֵר עַד לְהִתְאוּשְׁשׁוֹת מִלְּאָה.

15

כָּלֶם הָיוּ הַמוֹמִים, וְלֹא הָאֵמִינוּ לְמַרְאֵה עֵינֵיהֶם. שָׁאַל הַרוּפְאֵי אֶת הַרְמַבְ"ם: מִמֵּתִי אֵתָּה יוֹדַע לְרַפֵּא? וְאִידָּךְ יָדַעְתָּ שֶׁזֶוּ הַסֵּבָה לְכַאֲבֵי הָרֹאשׁ? עָנָה הַרְמַבְ"ם, וְלָרֹאשׁוֹנָה דָּבָר: "אֲדוֹנִי, אֲנִי נוֹשֵׂא כְלִידָּךְ, אֲבָל לְמַעֲשֵׂה רְצִיתִי לְלַמֵּד רְפוּאָה וְאָף אָחַד לֹא הַסְּכִים לְלַמְדֵנִי לְכוֹ הִתְחַפֵּשְׁתִּי לְאֵלֶם וְהִפְכַּתִּי לְנוֹשֵׂא כְלִידָּךְ, וְכֵן לְמַדְתִּי מִמֶּךָ הַכָּל וּמִסְפָּרֶיךָ."

20

- "אִם כֵּן, עָלִיתָ עָלַי, אֵין לִי מִה לְלַמְדְּךָ יוֹתֵר. עָלָה וְהִצַּלְתָּ אֵתָּה טוֹב מִמֶּנִּי", אָמַר לוֹ הַרוּפְאֵי. כֵּן הִפִּיךָ הַרְמַבְ"ם לְרוּפְאֵי מִפְּרָסָם וְגַם לְחֻצְרוֹת מְלָכִים הַגִּיעַ.

הַשִּׁיבוּ עַל הַשְּׂאֵלוֹת הַבָּאוֹת:

1. בְּשׁוֹרוֹת 1-2 כְּתוּב: "כְּשֶׁהָיָה הַרְמַבְ"ם צָעִיר לְיָמָיו, כְּמַעַט נֶעַר, רָצָה מְאֹד לְלַמֵּד רְפוּאָה".

הִבִּיאוּ שְׁתֵּי דִגְמָאוֹת הַמְּמַחִישׁוֹת אֶת רְצוֹנוֹ הַעֲזוֹ שֶׁל הַרְמַבְ"ם לְלַמֵּד רְפוּאָה.

א.

ב.

2. בשורה 3 כתוב: "רבים סרבו ללמדו" - מדוע הם סרבו ללמדו?

א. כיון שהרמב"ם היה אלם.

ב. מפני שחששו שהרמב"ם יהיה רופא טוב מהם.

ג. בגלל שהיה יהודי.

ד. חששו שלא יוכל לשלם את שכר הלימוד.

3. מה פירוש הבטוי: 'נושא כלים' (שורה 4)?

א. תלמיד.

ב. משרת, עוזר.

ג. לוחם.

ד. טכנאי.

4. במקום המילה **בשקיקה** (שורה 7) ניתן לכתוב:

א. בהנאה.

ב. בהתלהבות

ג. בחשק רב.

ד. כל התשובות נכונות.

5. בשורה 17 כתוב: "ולא האמינו למראה עיניהם" -

א. מה הם ראו בעיניהם?

ב. מדוע הם לא האמינו?

6. העתיקו מהקטע 4 מלים ממשפחת המלה: **רפואות**.

7. העתיקו מהקטע 4 מלים ממשפחת המלה: **למודים**.

8. בשורה 21 כתוב: "אם קָדַ, עָלִיתָ עָלַי, אִין לִי מָה לְלַמְדָּךָ יוֹתֵר".

מה אִפְשָׁר לְלַמַּד מִמְשַׁפֵּט זֶה עַל יַחֲסוֹ שֶׁל הָרוּפָא הַמְּפָרָסָם לְנוֹשָׂא כִלְיוֹ – הָרַמְבַּ"ם?

א. יחס של הערכה וכבוד.

ב. יחס של זלזול והתנשאות.

ג. יחס של קנאה.

ד. יחס של פחד.

9. איזה פתגם מתאים לדעתכם לספור זה?

א. 'יגעתי ומצאת תאמין!'

ב. 'אין דבר העומד בפני הרצון.'

ג. 'אם אין אני לי, מי לי?'

ד. 'צריך להאמין שבסוף המאמץ יש הצלחה.'

נמקו את בחירתכם.

10. מִמַּעֲשָׂיו שֶׁל אָדָם אִפְשָׁר לְלַמַּד עַל אָפְיוֹ.

כתבו תכונת אפי אחת של הרמב"ם.

התכונה: _____

תארו מעשה אחד מן הקטע המלמד על תכונה זו.

המעשה: _____

11. פְּעָמִים רַבּוֹת בְּחַיֵּינוּ אָנוּ נִתְקַלִּים בְּקִשְׁיִים שׁוֹנִים.

בחרו קשי אחד שאתה או חברך מתמודדים איתו וכתב כיצד ניתן להתגבר על

קשי זה על פי הקטע שקראת.

הקשי: _____

הדרך להתגבר: _____
